Dimecres de Cendra

Text de l'Evangeli (*Mt* 6,1-6.16-18): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Mireu de no practicar la vostra justícia davant els altres, per a ser vistos d'ells, altrament no us guanyeu cap recompensa davant el vostre Pare, el que està en els cels. Per això, quan facis almoina (...), quan pregueu (...) i quan dejuneu (...) perquè els altres no vegin (...), sinó el teu Pare, que està en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho recompensarà».

Dimecres de Cendra: començament de la Quaresma

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui iniciem la Quaresma amb els ritus simbòlics propis i exclusius del Dimecres de Cendra: 1. La processó penitencial, que simbolitza el pelegrinatge personal i comunitari de conversió i renovació espiritual; 2. La imposició de la cendra, que vol significar la crida a correspondre amb sinceritat d'ànima, i la coherència d'obres. La Quaresma és un temps de purificació —tal com ho manifesta el seu color litúrgic— i tota ella està orientada al misteri de la Redempció.

Com a camí d'autèntica conversió i de preparació espiritual més intensa per a celebrar la Pasqua, la litúrgia ens torna a proposar tres pràctiques penitencials a les quals la tradició bíblica confereix una gran vàlua: l'oració, el dejuni i l'almoina. En realitat, tota la vida cristiana és un combat sense treva, en el qual hem d'usar aquestes tres "armes".

Morir a un mateix per tal de viure en Déu és l'itinerari ascètic que tots els deixebles de Jesús estem cridats a recórrer amb humilitat y paciència, amb generositat i perseverança.

La Quaresma. L'almoina

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui contemplem la Quaresma com un temps privilegiat del pelegrinatge interior envers Aquell que és la font de la misericòrdia. Una de les pràctiques quaresmals recomanades és l'almoina: representa una manera concreta d'ajudar als necessitats i, alhora, un exercici ascètic per alliberar-se de l'afecció als bens terrenals.

L'almoina ens ajuda a vèncer la temptació constant de servir als "dos senyors" (Déu i els diners), i ens educa a socórrer el proïsme en les seves necessitats i a compartir amb els altres allò que posseïm per

bondat divina. L'almoina evangèlica no és simple filantropia, sinó expressió concreta de la caritat, la virtut teologal que exigeix la conversió interior a l'amor de Déu i dels germans, a imitació de Jesucrist, que morint a la creu es lliurà a si mateix per nosaltres.

—La Quaresma ens impulsa a seguir l'exemple de la "viuda pobre", l'almoina de la qual no consistí simplement en donar allò que posseïa, sinó allò que era: tota la seva persona.

La Quaresma. El dejuni

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, tot iniciant la Quaresma, considerem els quaranta dies de dejuni que el Senyor visqué al desert abans d'emprendre la seva missió pública. Igual que Moisès abans de rebre les Taules de la Llei, o que Elies abans de trobar el Senyor al mont Horeb, Jesucrist pregant i dejunant es prepará per a la seva missió, l'inici de la qual fou un dur enfrontament amb el temptador.

Les Sagrades Escriptures i tota la tradició cristiana ensenyen que el dejuni és una gran ajuda per tal d'evitar el pecat i tot allò que indueix a ell. Ja que el pecat ens oprimeix a tots, el dejuni se'ns ofereix com un remei per a recuperar l'amistat amb el Senyor. En el Nou Testament, Jesús —tot prevenint la hipocresia d'alguns fariseus— indica la raó profunda del dejuni: menjar el "veritable aliment", que és fer la voluntat del Pare. En darrer terme, es tractaria de dejunar de la nostra pròpia voluntat.

—Amb el dejuni, Senyor, desitjo sotmetre'm humilment a Vós, bo i confiant en la vostra bondat i misericòrdia.